

ΕΥΤΥΧΙΑΙΣ

Ἦλθε κι' ὁ νέος χρόνος μὲ θόρυβο καὶ ζάλη,
χαρτιὰ 'στὸ κάθε σπῆτι, χαρτιὰ 'στὸν καφφενέ,
καὶ ὅλοι, ὅπως πέρσυ, ἐπαίξανε καὶ πάλι
ρόλινα, τέρτσο τίρο, πλακάκια, λασχενέ.
Εἰς τὰ τραπέζια ὅλοι ἐσκύφτανε σπρωγμένοι,
κι' ὅλοι τὴν ἄλλη μέρα ἔβρεθήκανε χαμένοι.

Ποιὸς κέρδισε; κανέννας... ὅλοι τὰ ἔχουν χάσει,
αὐτὸς πενήντα φράγκα, ἐκεῖνος ἑκατὸ,
θυμόνει ὁ καθέννας καὶ τοῦρχειται νὰ σκάσει,
καὶ ναῦρω μία μούρη χαρούμενη ζητῶ.
Ἔβαλα μιὰ δεκάρα κι' ἐγὼ εἰς τὸν Καθβάλο,
καὶ δὲν εὐρίσκω τόπο τὰ κέρδη μου νὰ βάλλω.

Ἐγινε κι' ἡ παράτα μὲ τὰ καινούρια κράνη...
Τὰ ἴδατε ἀλήθεια; μὰ εἶναι μιὰ χαρά!
Φτοῦ! φτοῦ! κανέννας ξένος νὰ μὴ μᾶς τὰ βασκάνη,
φτοῦ! φτοῦ! εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλη μιὰ φορὰ.
Μακκάριοι ἐκεῖνοι οἱ φτερωτοὶ σπαθᾶτοι,
ποῦ καὶ μὲ κράνη τώρα θὰ μπαίνουν 'στὸ Παλάτι.

Ἐστὴν τόση εὐτυχία μᾶς ἔλειπαν τὰ κράνη,
μὰ νά! ποῦ τέλος πάντων τὰ ἔχουμε κι' αὐτὰ...
τοὺς νεωτερισμοὺς μας κανεῖς ποτὲ δὲν φθάνει,

κι' ὁ νοῦς μας εἰς τὰ πρῶτα στιγμή δὲν σταματᾷ.
Πάντα ἐμπρὸς τραβοῦμε κι' ὅλα τὰ θέμε νέα,
ἀκόμη καὶ εἰρήνη μὲ περικεφαλαία.

Τιμὴ λοιπὸν 'στὰ κράνη τ' ἀκριβοπληρωμένα,
ποῦ καὶ τὸν καραγκιόζη τὸν δείχνουν σοβαρό!
Μὰ τί καλὰ θὰ ἦταν, ἂν εἶχα κι' ἐγὼ ἓνα,
'στὸ σπῆτι μου γιὰ λοῦσο συχνὰ νὰ τὸ φορῶ.
Ἦ καὶ γιὰ τὸ κεφάλι ἃς μοῦδιναν στολίδι
τὴν περικεφαλαία τοῦ Παρασκευαίδη.

Ἐγινε κι' ὁ μεγάλος χορὸς εἰς τὸ Παλάτι,
καὶ ὁ Γλυκύτατός μας εὐρέθηκε ἐκεῖ
ὠρχίος ὅπως πάντα καὶ μὲ κοιλιὰ χορτάτη,
γεμάτος ἀρμονία, γεμάτος μουσική.
Κι' αὐτὸς ἐλαχταροῦσε τὰ πόδια νὰ 'μπερδέψῃ,
πρὶν ἢ Βουλὴ τὸν κάμει 'στ' ἀλήθεια νὰ χορέψῃ.

Κι' οἱ πρόστυχοι ἀκόμη ἐσίμωσαν 'στὸ θρόνο,
καὶ ἔφυγαν πιεσμένοι καὶ μὲ κοιλιὰ γεμάτη...
καλὸ κι' αὐτὸ ἀλήθεια ποῦ μιὰ φορὰ τὸ χρόνο
τρώει κι' ὁ κυριάρχης λαὸς ἀπ' τὸ Παλάτι.
Ἀλλὰ ἐμένα μόνο δὲν κάλεσαν 'στὸν μπάλο,
γιατ' ἔμειναν πῶς τρώω μονάχος ἓνα γάλλο.

σύστημα πολιτείας.

Διὰ τῆς τοιαύτης δὲ ἐξασκήσεως καὶ διαθέσεως τοῦ
πτωχοῦ ἤδη διανοητικοῦ κεφαλαίου τοῦ ἀνδρός, εἰς κυ-
κλοφορίαν οὕτως εἶπεῖν, τάχιστα ἠύξησε καὶ ἐπολλα-
πλασιάσθη τὸ κεφάλαιον τοῦτο διὰ νὰ ἀφίχθῃ βαθμη-
δὸν εἰς ὃν βαθμὸν σήμερον ἀφίκετο. Ἐνῶ ἡ γυνὴ δι' αὐ-
τοῦ λόγου εἴπομεν, μὴ δυναμένη νὰ ἀναμιχθῇ λίαν ἐνεργῶς
καὶ ἐπομένως νὰ λάβῃ οἰανδήποτε εὐθύνην τῶν πραγμά-
των, κατ' ἀνάγκην ἐμείνε θεατῆς, ἐνδιαφερομένη ὅμως
καὶ συγκινουμένη εἰς τὸ ἐκτυλισσόμενον ἐνώπιον αὐτῆς
δράμα, οὐ τὰ πρόσωπα ἐξ ἀνδρῶν συνίστανται.

Ὅπως δὲ ὅποτε ὅμως θέατρον μὲ ἡθοποιοὺς ἄνευ θεατῶν
θὰ εἶχε τὴν σημασίαν «πρόβας»· ὥστε κατὰ τοῦτο ἡ γυ-
νὴ ἔχει τὴν σημασίαν καὶ τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεώς της,
διότι οὐχὶ σπανίως δι' αὐτὴν δίδεται ἡ παράστασις.
Ἀλλ' ἔτι κομικώτερον θὰ ἦτο ἔαν θεατὰ μόνον ὑπῆρχον
καὶ ἔχασκον ὡς χῆνες, ἡθοποιοὶ δὲ δὲν ὑπῆρχον.

Βλέπομεν λοιπὸν ὅτι ὡς ἀφετηρία τῆς ὑπεροχῆς καὶ
ἀναπτύξεως διανοητικῆς τοῦ ἀνδρός ἐχρησίμευσαν λόγοι
καθαρῶς φυσιολογικοὶ, εἰς οὓς μετὰ ταῦτα προσετέθη-
σαν ἄλλαι αἰτίαι πολυπλοκώτεραι καὶ καθαρῶς ἐξωτερι-
καί, ποικίλαι κατὰ τὰς διαφόρους περιστάσεις, προκα-
λοῦσαι τὴν ἀντίδρασιν αὐτοῦ καὶ ἐπομένως τὴν δραστη-
ριωτέραν λειτουργίαν τοῦ νευρικοῦ τοῦ συστήματος ἐ-

δίως. Αἱ αἰτίαι δ' αὗται ὅλαι ἀνήκουσιν εἰς τὸν ἐξωτε-
ρικὸν κόσμον, εἰς τὴν Φύσιν.

Ἡ Φύσις ὅσον εἶνε φίλη, τόσον εἶνε καὶ ἐχθρὰ τοῦ
ἀνθρώπου ὡς καὶ παντὸς ἄλλου ὀργανισμοῦ· τὴν φιλίαν
δὲ ταύτην ἡ τὴν ἐχθραν ὁ ἄνθρωπος τὴν ἐννοεῖ διὰ τοῦ
νευρικοῦ τοῦ συστήματος. Ὅσῳκις ἡ Φύσις τὸν ἐρεθίσῃ
δι' ἐνὸς τῶν φαινομένων αὐτῆς τοῦ ψυχῆος π. χ. ἡ τῆς
θερμότητος τοῦ κάλλους τῆς ἀγωνίας ἡ γονιμότητος ἐνός
τόπου κτλ. εἰς τὸν ἐρεθισμὸν τοῦτον ἀντιδρᾷ ὁ ἄνθρωπος
διὰ τοῦ ἐγκεφάλου αὐτοῦ πάντοτε πρὸς ὄφελός του, καὶ
πάντοτε διδασκόμενος ὑπὸ τῶν ποικίλων περιστάσεων
περὶ τῆς καταλληλοτέρας συμμορφώσεώς του πρὸς αὐτάς.
Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ὁ ἐξωτερικὸς ἐρεθισμὸς προκαλῶν ἀε-
νάως τὴν λειτουργίαν τοῦ ὀργάνου τῆς διανοίας, ἀνα-
πτύσσει αὐτό· διότι κατὰ φυσιολογικὸν νόμον πᾶν ὄργα-
νον λειτουργοῦν, τρέφεται καλῶς καὶ ἀναπτύσσεται τοῦ-
ναντίον δὲ ἀτροφεῖ καὶ ἐκμηδενίζεται, ὅταν δὲν ἐξα-
σκήται καὶ δὲν λειτουργῇ.

Εἰς ὅσον ποικιλωτέρας σχέσεις εἰς ὀργανισμὸς μετὰ
τῆς Φύσεως εὐρίσκεται, κατὰ τοσοῦτον ἡ τελειότης καὶ
πρόοδος αὐτοῦ ἐξασφαλίζεται· οἱ στοιχειώδεις ὀργανι-
σμοὶ καὶ τὰ εἰς τὴν κατωτάτην βαθμίδα τῆς ζωολογι-
κῆς κλίμακος εὐρισκόμενα ζῶα, ἐντὸς λίαν περιωρισμέ-
νων ὁρῶν ζωῆς, καὶ πάντοτε τῶν αὐτῶν, ζῶντα, εἰς

ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

5

Και ύστερ' από τόσα γλυκά, πιότ'α, καπόνια,
και ύστερ' από τόσο χορό και άρμονία,
—Ω! τί χαρά και τρέλλα!— μ'ας ήλθαν και τ'α χιόνια,
και ξέρετε, τ'ο χιόνι σημαίνει ευτυχία.
Ειρήνη, τ'όση, και χιόνια πιο πολλά...
Χαρήτε, τ'ο χρόνου ν'α ήμαστε καλά.

Souris.

Η ΑΠΟΡΙΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ

Ο αυτός έντιμος και σεβαστός φίλος, ούτινος τ'ο
Μή Χάνεσαι έφιλοξένησε **μίαν άπορίαν**, έπανερχό-
μενος επί τ'ου α'υτ'ου ζητήματος διαβιβάζει ήμιν τ'α εξής.
«Έζητήσαμεν παρ'α τ'ου άρχηγ'ου τ'ης αντιπολιτεύσεως
ν'α μάθωμεν ποίαν ούτος και οί όμοφρονούντες α'υτ'ω θ'α
ήκολούθουν όδόν, αν ε'υθύς μετ'α τ'όν κάταρτισμόν τ'ου
προσωριν'ου προεδρείου τ'ης Βουλ'ης ήθελον βεβαιωθ'ι ότι
δέν έχουσι τ'ήν πλειονοψηφίαν, και πλειονοψηφίαν μάλιστα
κατ'α τ'α έν τ'η πρ'ος α'υτ'όν άπευθυνθείση άπορί'α έκτι-
θέντ'α, ήτοι μετ'αξ'ύ τ'ών εκ τ'ών παλαι'ων έπαρχι'ων έ-
κλεχθέντων βουλευτ'ων και εάν έν τοιαύτ'η περιπτ'ώσει
ήθελον μείνει έν τ'η Βουλ'η συνεργαζόμενοι και έπικυ-
ρούντες τ'ας τ'ου ύπουργείου Κουμουνδούρου πράξεις, ής
έπ' αρχ'ης έπολέμησαν, ή ήθελον άποσυρθ'ι άφίνοντες
ήν ευθύνην, εις ους α'υτ'η άνήκει.

Και επί μ'εν τ'ης άπορίας μας εκείνης ουδεμι'ας έτύ-
χουμεν άπαντήσεως, έννοήσαμεν όμως εκ τ'ης Ώρας, ότι
ε'ί ιδέαι εκ ών έμφορε'ιται ή αντιπολίτευσις κλίνουσι ν'α
δεχθ'ωσι έν τ'η Βουλ'η τ'ους εκ Θεσσαλίας και Ήπειρου

προερχομένους βουλευτ'ας ένεκα τ'ου εκτάκτου δ'ηθεν τ'ών
περιστάσεων και διότι κατ'α νέον πολιτικόν δ'ύγμα δέν
θέλει ν'α τιμωρήσ'η τ'ους υίους δι'α τ'α σφάλματα τ'ών
πατέρων. Τούτο δ'ε σκέπτεται ν'α πράξ'η άφ'ου δοθ'ι ισχύς
νόμου εις τ'α σχετικ'α διατάγματα, τ'α εκδοθέντ'α έν τ'η
άπουσί'α τ'ης διαλυθείσης Βουλ'ης.

Βεβαίως ή αντιπολίτευσις θ'α φρον'η ότι έ'να νομιμο-
ποιηθ'ι ύπ'ο τ'ης Βουλ'ης ή θέσις τ'ών δι'α παρανομι'ων
έκλεχθέντων εκείνων βουλευτ'ων πρέπει ν'α δεθ'ι ισχύς
νόμου 1) εις τ'ο περι διοικητικ'ης διαίρέσεως διάταγμα
2) εις τ'ο περι δικαστικ'ης διαίρέσεως τοιούτον 3) πρέπει
ν'α αναθεωρηθ'ι και μεταρρυθμισθ'ι ό περι εκλογ'ης βου-
λευτ'ων νόμος και 4) ν'α δοθ'ι άπ'ασι τ'ούτοις όπισθενεργός
δύναμις.

Εάν λοιπόν τοιαύτ'α σκέπτεται ή αντιπολίτευσις και
αν δι'α συζητήσεως ταύτ'α γίνωσι δεκτ'α δέν θ'α συνεπι-
φέρουσι τάχα και τ'ήν έπικύρωσιν τ'ών άπ' αρχ'ης ως πα-
ρανόμω, και εκθέσμων ύπ'ο τ'ης αντιπολιτεύσεως και τ'ου
άρχηγ'ου α'υτ'ης θεωρηθεισών και πολεμηθεισών πράξεων
τ'ου ν'υν ύπουργείου;

Οί συλλαβόντες όπωςδ'ηποτε μίαν τοιαύτην ιδέαν ά-
ναντιρρήτως θ'α έσκέφθησαν και παρεδέχθησαν ότι πάντ'α
τ'α περι ών ειρηται νομοθετήματα δύνανται τ'ούλ'αχι-
στον ν'α εισαχθ'ωσι και συζητηθ'ωσι μόνον μετ'α τ'ας εξ-
λέξεις και τ'όν νόμιμον τ'ης βουλ'ης κάταρτισμόν και
ήτι ουδόλως δύνανται έν τοίς πρ'ος εξέλεξι'ν τ'ών εκλο-
γ'ών σχηματισθησόμενοι τμήμασι ν'α συμπεριληφθ'ωσι
και οί εκ Θεσσαλίας και Ήπειρου προερχόμενοι βουλευ-
ται, ο'ιτινες εκτός τ'ών προρρηθέντων φέρουσιν έν τ'η εκ-
λογ'η α'υτ'ών και τ'ο άμάρτημα, ότι έψηφοφορήθησαν ύπ'ο
Όθωμανών, μ'η δόντων τ'όν όρκον τ'ου πολίτου και έπο-
μένως μ'η άποκτησάντων έτι τ'ήν Έλληνικ'ήν ιθαγένειαν,
ε'ξ ών μάλιστα άνεδείχθησαν και δύο βουλευται. Άραγε
και τ'ο ζήτημα τ'ούτο θέλει άποφασισθ'ι νομοθετικ'ως, ε-

ανάγκης μένουν στάσιμα ή και όπισθοδρομο'υσι, ως π. χ.
οί σπόγγοι, τ'α όστρακοειδ'η κ.τ.λ. Έν'ω οί εις τ'ας έναν-
τίας συνθήκας ευρισκόμενοι όργανισμοί τελειοποιούνται
σύν τ'ω χρόν'ω. Ότι δ'ε τ'ο Μέσον έπιδρ'α επί τ'ης μορφ'ης,
τ'ών φυσικ'ών φυσιολογικ'ών και χημικ'ών ιδιοτήτων τ'ών
άπλων και μικροσκοπικ'ών όργανισμών, τ'ούτο έναργ'ως
άπέδειξαν και τ'α τελευταί'α πειράματα τ'ου Pasteur.

Εκ πάντων τ'ούτων εξάγεται ό μέγας βιολογικός νό-
μος, ό τ'ης έπιδράσεως δηλαδή τ'ης Φύσεως επί τ'ου άν-
θρώπου και τ'ούτου έπ' εκείνης καθ' όν «ή πρόοδος τ'ου
ανθρώπου ε'ινε εις ευθείαν άναλογίαν με τ'ο π'λήθος τ'ών
περιστάσεων τ'ου έξωτερικ'ου κόσμου τ'ών έπιδρ'ωσών έπ'
α'υτ'ού.»

Έχοντες ύπ' όψιν τ'όν μέγαν τ'ούτον νόμον, δυνάμεθα
κάλλιον ν'α έννοήσωμεν τ'ήν πρόοδον τ'ου άνδρ'ος και τ'ο
στάσιμον τ'ης γυναικ'ός· εάν δ'ε θελήσωμεν ν'α τ'όν έφαρ-
μόσωμεν και εις τ'α έθνη, θ'α έννοήσωμεν τ'ήν πρόοδόν τι-
νων και τ'ο στάσιμον τ'ών άλλων.

Επειδ'η ό άνήρ ένεκα τ'ης κτηθείσης ρώμης και τ'ου
υπερηφάνου ήθους του άνελάμβανε τ'ήν υπ'εράσπισιν τ'ης
κοινοτήτος, εις ήν άνήκε, και ε'γύμναζε βαθμηδόν τ'ήν
διάνοιάν του φροντίζων περι τ'ών καταλλήλων μέσων
τ'ης εξασφαλίσεως α'υτ'ης και τ'ου άτόμου του, έν'ω άγω-
νιζόμενος τ'όν περι υπ'άρξεως άγ'ωνα ευρίσκετο εις έπαφ'ήν

μετ'α πλειόνων σημείων τ'ης Φύσεως, ήτο φυσικόν ν'α λά-
β'η τ'ήν όδόν τ'ης προόδου.

Τούναντίον ή γυνή μ'η λαμβάνουσα ένεργόν μέρος εις
τ'ήν διεύθυνσιν και τ'α συμφέροντ'α τ'ης κοινοτήτος ως εκ
τ'ης σωματικ'ης και φυσιολογικ'ης τ'ης καταστάσεως, ως
παρατηρε'ιται και ν'υν εις τε τ'α βάρβαρα έθνη και τ'α
πεπολιτισμένα τ'ης Ευρώπης, αλλά στρεφομένη εις κύ-
κλον ένεργείας λίαν μικρόν διαγραφέντ'α ύπ' α'υτ'ης τ'ης
φύσεως, μοιραίως έπρεπε ν'α καθυστερήσ'η εις τ'ήν άνά-
πτυξιν, εις ήν βαθμηδόν άφίκετο ό άνήρ μετ'α τ'οσαύτης
ταχύτητος.

Εξετάσαντες μέχρι τ'ουδε τ'ους βιολογικούς και φυσιο-
λογικούς λόγους, δι' ους έπ'ήλθεν ή διαφορ'α τ'ου ήθους
και τ'ης διανόιας μετ'αξ'ύ τ'ου άνδρ'ος και τ'ης γυναικ'ός,
και έπομένως ή διάφορος θέσις α'υτ'ών έν τ'ω κόσμ'ω τ'ού-
τ'ω άνευ παρεμβάσεως ουδεμι'ας ευ'χης ή κατάρας θεο'υ
τινος, ως διατείνεται π'ας Δαμιάς, ής ιδ'ωμεν έν όλί-
γοις ποί'α ήτο ή θέσις και ή τύχη τ'ης γυναικ'ός παρ'α
τ'ω άνδρ'ι, ένόσφ ο'υτος βαθμηδόν ε'βάδιζε πρ'ος τ'όν πολι-
τισμόν, και διατ'ι σύν τ'ω πολιτισμ'ω ή έλευθερία τ'ης γυ-
ναικ'ός περιωρίζετο και ή δικαιοδικ'ή α'υτ'ης κατ'άστασις
ε'γίνετο πολ'υ υποδεεστέρ'α τ'ης τ'ου άνδρ'ος, ή μ'αλλον ή
διαφορ'α ε'γίνετο καταφανεστέρ'α.

(Έπεται συνέχεια)